

Conclusiones 2024

SESIÓN I. SOFIA 2024, máis aló dunha visión global

- En 2022, a produción de acuicultura mundial superou á produción da pesca de captura por vez primeira.
- O 78,9% das capturas das especies no top 10 (atún, anchoveta, Alaska pollock, bacallau...) proveñen de stocks biolóxicamente sostibles, fronte a unha media do 62,3% de especies desembarcadas.
- **A acuicultura sostible ten potencial para responder á maior demanda de abastecemento de produtos do mar, á vez que garante a seguridade alimentaria e o emprego.**
- Asia, onde se concentra a produción, lidera o crecemento acuícola, impulsado pola tecnoloxía. África e Latinoamérica deben liderar o crecemento nos próximos 20 anos.
- **A Transformación AZUL é a guía para un océano saudable, baseado nunha acuicultura sostible e na ordenación eficaz do sector pesqueiro que garanta o valor social e económico.**

SESIÓN II. Sostibilidade dos produtos do mar: A asimetría Norte-Sur **(Similitudes Namibia/Islandia)**

- Ambos os países adoptaron un enfoque baseado na ciencia para a xestión pesqueira: Islandia desde 1948, coa súa lei de xestión científica, e Namibia desde a súa independencia en 1990, ao integrar a sostibilidade na súa constitución e establecer un marco legislativo.
- **Ambos os países dispoñen de sistemas de xestión de cotas para asegurar que as capturas sexan sostibles: Islandia introduciuno en 1984 e evolucionouno con dereitos transferibles, Namibia aplica desde inicios dos 90 evitando a sobreexplotación.**
- Tanto Islandia como Namibia enfocáronse na valorización de produtos pesqueiros para aumentar os ingresos e xerar empregos.
- **Namibia busca fortalecer o seu sector pesqueiro e acuícola mediante a aprendizaxe de modelos internacionais e o uso de ciencia e investigación.**
- Islandia proxecta un crecemento enfocado nos tres piares da sostibilidade, orientado cara á Transformación Azul que require o sector. Ademais, reconece a colaboración global, a ciencia e a innovación como factores clave para impulsar a sostibilidade pesqueira.

(Diferenzas nos seus enfoques)

- Islandia comezou a abordar a sostibilidade pesqueira despois da IIGM, debido ao esgotamento dos seus recursos pola sobre explotación, mentres que Namibia tomou medidas tras a súa independencia en 1990, enfocándose en recuperar as súas stocks e establecer unha política de economía azul cara os **desafíos socioeconómicos.**
- Islandia introduciu unha tarifa de recursos en 2004 e avanzou no uso de tecnoloxía para optimizar o valor das súas capturas. Namibia está máis centrada no valor agregado para fomentar o emprego e desenvolvemento social.
- **Namibia enfrenta desafíos como secas, desigualdade e desenvolvemento social; a súa estratexia de pesca sostible inclúe elementos de transformación económica e desenvolvemento rural.** Islandia, cunha economía máis desenvolvida, céntrase en maximizar o valor económico dos seus recursos pesqueiros e en manter unha industria pesqueira altamente regulada e tecnificada.
- Namibia prioriza a cooperación rexional e acordos internacionais, especialmente para combater a pesca ilegal (INDNR). Islandia enfócase máis en atopar solucións ao longo da cadea de valor e con industrias interrelacionadas na produción pesqueira.

O futuro do sector está en preservar a saúde do océano. É necesario cooperar e traballar conxuntamente para gañar o futuro.

Conclusiones ↘ 2024

SESIÓN III. Sostibilidade dos produtos do mar: Regulación e voluntariedade

- É fundamental que administración e sector adáptense entre si, permitindo unha regulación que reflecta a realidade operativa e fomente a responsabilidade compartida na xestión dos recursos.
- A transparencia fortalece a colaboración e a confianza, facendo que a regulación sexa realista e efectiva. Un enfoque compartido evita “monólogos paralelos” e fomenta o entendemento mutuo.
- A sostibilidade require un equilibrio entre a liberdade e creatividade do compromiso voluntario e as responsabilidades do marco regulatorio, que brindan estrutura e claridade para todos.
- A adaptación, a flexibilidade e a responsabilidade son clave para afrontar a volatilidade do sector e construír xuntos un futuro sostible, con todos nun mesmo campo de xogo e con regras comúns para todos.

SESIÓN IV. Sostibilidade dos produtos do mar: A asimetría entre grandes e pequenos actores

- Grandes empresas, medianas e artesanais comparten o obxectivo sostible de preservar os recursos para as xeracións actuais e futuras, garantindo o valor social e económico, aínda que o abordan de maneira diferente.
- **As grandes empresas representadas por SeaBOS orientáanse cara á sostibilidade a través da ciencia, certificacións e regulacións internacionais, tratando de maximizar a eficiencia e a seguridade nas súas operacións globais.**
- O mercado demanda máis produtos do mar e máis sostibles, e existe espazo para crecer cunha mellor xestión do océano, e das operacións pesqueira.
- **A pesca ilegal e o traballo escravo seguen sendo retos que abordar, para poder todos os actores competir no mesmo campo de xogo.**
- A pequena escala, representada pola Federación Nacional de Confrarías de España, prioriza un enfoque “eco social” centrado na ecoloxía, as persoas e a comunidade, onde a inclusión social e a gobernanza local son elementos clave para lograr unha sostibilidade a longo prazo. A substitución

xeracional, a valorización da pesca e desenvolvemento da economía social das comunidades pesqueiras son algúns dos seus retos.

- **Aínda que as prioridades difiren, ambas as escalas recoñecen a importancia da colaboración e o diálogo para lograr un sector pesqueiro máis sostible.**
- Debe haber un compromiso para adaptarse aos avances tecnolóxicos, buscando vivir e prosperar xunto ao mar. Mentres haxa mar teremos pescadores e seguiremos pescando.
- **A actuación responsable debe ser local para cambiar globalmente.**

SESIÓN V. Financiamento azul como catalizador dun sector de produtos do mar máis sostible ou viceversa?

- O financiamento sostible persegue protexer, conservar e recuperar a biodiversidade, á vez que mellorar o capital natural, en particular o aire, a auga, o chan, os bosques, os humidaís e os ecosistemas mariños. O financiamento azul atende á protección e o uso sostible dos recursos hídricos e mariños.

A adaptación, a flexibilidade e a responsabilidade son clave para afrontar a volatilidade do sector e construír xuntos un futuro sostible, con todos nun mesmo campo de xogo e con regras comúns para todos.

The logo for GSSG (Global Sustainable Seafood Galicia Forum) is displayed in a large, white, stylized font against a background of an underwater scene with sunlight filtering through the water.

Global Sustainable
Seafood Galicia Forum

Conclusiones 2024

- Son principios cualificados de azuis a adaptación e resiliencia costeira ao clima; a xestión, conservación e restauración de ecosistemas mariños; a xestión da pesca, a acuicultura e a cadea de valor sostible, as enerxías renovables, a prevención da contaminación e os portos sostibles.
- Desde BRIM, empresa islandesa integrada verticalmente, con principios baseados no respecto ao medioambiente e aos ecosistemas mariños, lembrouse que a sostibilidade é unha viaxe baseada na actividade responsable, e non debe contemplarse como algo estático, senón como un proceso.
- Para entender o proceso da sostibilidade é necesario mapear todos os efectos das operacións e medir o seu impacto, convencidos de que todos os esforzos sostibles teñen impacto positivo, e achegan valor á comunidade e á propia empresa.
- A definición do marco de financiamento sostible de Brim foi realizada por un equipo interno liderado polo CFO, que á súa vez estableceu os proxectos elixibles para a emisión de bonos azuis/verdes, e que foi

supervisada con axuda dun verificador externo. Eficiencia enerxética e descarbonización das operacións en todo o proceso foron as pancas nas que fixaron obxectivos e esforzos.

- Destacouse a importancia de poñeren valor o coñecemento interno das empresas para identificar os proxectos elixibles, a súa verificación e seguimento para, abordar os procesos de financiamento sostible.

SESIÓN VI. Unha mensaxe Inspiradora: O futuro do océano

Desde 1914, o Instituto Oceanográfico de España liderou o coñecemento mariño, baseado na visión do seu fundador, Odon de Bo, para comprender e preservar os ecosistemas acuáticos.

- A ciencia debe ser o eixo central para a sostibilidade dos produtos do mar, abarcando aspectos sociais, económicos e ecolóxicos, requirindo o mellor asesoramento científico dispoñible, cun enfoque ecosistémico. É fundamental contar con sistemas de observación pioneiros e datos exhaustivos sobre poboacións mariñas, a súa bioloxía e as súas interaccións.

- Os océanos non teñen fronteiras: a colaboración global é clave para abordar desafíos como o cambio climático, a redución de capturas accidentais e a resiliencia fronte a impactos ambientais.
- É tamén clave investir en ciencia multidisciplinar que anticipe problemas futuros e mellore os modelos actuais, incorporando datos de calidade. A transformación azul require a colaboración entre sectores e investimento pública, así como metas claras a nivel global.
- Os alimentos sostibles deben ser capturados ou cultivados co menor impacto social e ambiental posible, asegurando a súa perpetuidade.
- O futuro debe enfocarse nunha transformación azul –ou máis ben turquesa–, onde a ciencia, a sostibilidade e a cooperación global aseguren un océano limpo, resiliente e produtivo para as xeracións futuras.

Os océanos non teñen fronteiras: a colaboración global é clave para abordar os desafíos.

The logo for GSSG (Global Sustainable Seafood Galicia Forum) is displayed in a large, white, stylized font against a background of an underwater scene with a sandy seabed and blue water.

Global Sustainable
Seafood Galicia Forum